

תת"ע 9580/02/23 - שאדי חמדאן נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9580-02-23 מדינת ישראל נ' חמדאן
תיק חיצוני: 10157432609

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	שאדי חמדאן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 5.3.23.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נמסרה למבקש - למיפוח כח, ושם וחתומה המקבל מופיעים על גבי אישור המסירה (על פי המשיבה - בנו של המבקש); כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה החתום; והמבקש לא הציג ראיה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפת (מחוזי חיפה) 8535-08-19 **קעדאן נ' מדינת ישראל**, 16.9.19; עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.03.2019).

עמוד 1

על המבקש לבטל פסק דין בהעדר התייצבות, עליו לפרט בבקשתו את מכלול טענותיו ולתמוך אותן באסמכתאות, ולא להסתפק בכפירה כללית בלבד שלפיה לא זומן; ובעניינו, המבקש לא צירף לבקשה אסמכתאות כלשהן לכפירתו באישור המסירה, ופרט לטענה בעלמא שלא התקבל זימון לדיון, לא נעשה כל בירור מצד המבקש אצל בני משפחתו או בסניף הדואר אשר באמצעותו נמסר הזימון, כדי להפריך את המצוין באישור המסירה על ידי עובד הדואר.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש כשלים מהותיים, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)); וחרף טענות שונות באשר לראיות, לא הובאו בפני דו"ח השוטר ונסיבות האירוע לרבות תגובת הנהג במועד האירוע, מהן אוכל להסיק באשר לקיומו של עיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקש (קנס ופסילה על תנאי) הינו סביר, בהתחשב בחומרת העבירה ובעברו התעבורתי של המבקש, הכולל הרשעות חוזרות דומות, לרבות תנאי מאוחר לאירוע דנן; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

באשר לטענה כי המבקש הגיש בקשה להישפט ויש לתת לו את יומו בבית המשפט - ראו עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 **נתן איזגיאייב נ' מדינת ישראל** (נבו 15.12.2022) בפסקה 14: "איני יכול להסכים עם טענת הסנגור המלומד, כפי שעלתה בדיון, לפיה, "כאשר אדם מבקש להישפט וטורח וטוען שלא קיבל ומכחיש הגם נסיבות הדו"ח, יש לתת לו יומו בבית המשפט וגם חויבו בהוצאות של 500 ₪". קבלת טענה מעין זו, משמעותה ביטול הלכה למעשה של חזקת המסירה, שכן כל אימת שמועלית טענה על ידי מי ש"טרח" וביקש להישפט, כי לא קיבל את הזימון, יש לבטל את שפיטתו בהעדר, מבלי שהונח כל הסבר ומבלי שניתנה כל הוכחה לעניין הסירוב לדרוש את הדואר." למעלה מהצורך אציין, כי הטענה (בסעיף 9 לבקשה) לפיה עתר המבקש לביטול פסק הדין כנגד תשלום הוצאות, אף דינה להידחות. כפי שנפסק "חויבו בהוצאות אינו חזות הכל ואין בו כדי לאיין את התנאים שנקבעו בדיון בעניין ביטול שפיטה בהעדר. אם נהפוך את החיוב בהוצאות לכלל, המשמעות, הלכה למעשה, היא החלשת עיקרון סופיות הדיון דבר המנוגד לרציונל שמאחורי "סדרי הדין המיוחדים" החלים בעבירות תעבורה שהן עבירות קנס." (עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 **מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל** (נבו 29.03.2023) פסקה 14).

וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 **נתן איזגיאייב נ' מדינת ישראל** (נבו 15.12.2022) בפסקה 14: ""חיוב בהוצאות" אינו יכול לשמש תחליף לנטל ההוכחה אשר מוטל על הטוען לאי קבלת הזימון, כפי שסעיף 130(ח) לחסד"פ מחייב. כאמור, אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

מכל מקום, בעניינו, נוכח כל אשר פורט, אין מקום לקבל הבקשה.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אייר תשפ"ג, 03 מאי 2023, בהעדר הצדדים.